

Des de fa un any i mig i, en principi, fins que s'acabi l'actual legislatura -això segur, després... ja ho veurem-, en Pere Marimon i Montserrat, alcalde de Torrelavit per CiU, cada dia en acabat d'esmorzar i abans d'anar a les vinyes fa cap al consistori. **"A les vinyes -diu- m'hi dedico seguint una antiga tradició familiar i a l'alcaldia perquè m'agrada, no perquè m'hi hagi de guanyar les garrofes"**. El seu horari, com a alcalde, normalment és de deu a onze del matí i als vespres, hi destina dues o tres hores més. Els dies que hi ha ple o reunions a Vilafranca o a Sant Sadurní -dos municipis veïns de Torrelavit-, la jornada s'allarga una mica més; però a en Pere això ni el trasbalsa ni el fa posar nerviós perquè ell és dels qui prefereixen deixar lligades les coses a haver de trobar-se-les l'endemà sobre la taula o en un calaix mal endreçat. **"Tot i així -comenta- sempre hi ha temes més polèmics i abans no es resolien poden passar dies, setmanes i mesos sencers. És el que ens està passant, per exemple, amb els residus que generen les indústries papereres que hi ha -sempre n'hi ha hagut- a la conca del riu de Bitlles"**.

Quan es parla de Torrelavit resulta inevitable de pensar més en el seu cava i en el seu vi que no pas en el seu paper. Qui més qui menys ha fet alguna vegada un brindis amb un Segura Viudas o ha vist a TV3, potser sense saber-ho, el mas de Can Respall, o sigui, la casa gran dels Montsolís a "Nissaga de Poder", la popular sèrie de sobretaula que distreu cada dia milers de telespectadors i que als pagesos del poble els ha vingut a tocar la pera i a gratar-los la butxaca.

Però, i del paper? Per què no se'n parla tant? Si n'hi ha, d'indústries papereres en aquest petit municipi de l'Alt Penedès! En actiu, com a mínim, se'n comptabilitzen vuit: la Paperera Fidel, l'Anoia, la Carbó i la Marcel·lí Sabater -totes dedicades estrictament a reciclar el paper que compren, en la seva major part, als pocs drapaires que queden a Barcelona-, i la Mediterráneo Cartón, Embalatges Industrials, Cartronatges Font, Cartronatges del Penedès i Cartronatges Esteve Nadal, més especialitzades en l'elaboració de cartrons i caixes. Es calcula que en conjunt totes aquestes empreses manipulen cada dia -no és broma- un milió de quilos de paper, que un cop reciclats arriben a convertir-se en vuit-centes tones netes de superfície llisa i blanca, a punt per tornar a ser utilitzada.

Temps enrera, la majoria de les empreses papereres del poble, tot i tenir depuradores, no les feien servir. Els resultats: per als empresaris, un estalvi econòmic important, però per al medi ambient, un desastre

ecològic de primer ordre. **"Des que les mesures municipals s'han endurit en aquest tema, l'estat del riu de Bitlles ha millorat molt. De petit, me'n recordo, la gent hi venia a pescar; en canvi, fa uns anys... feia llàstima de veure. Nosaltres no volem obligar ningú a tancar la seva empresa però si no compleix el reglament, no ens queda cap altre remei. A més, des de la Junta de Residus rebem subvencions per a instal·lar depuradores; per tant, no hi ha excuses per no fer-ho"**.

Aparentment Torrelavit sembla un municipi com tants d'altres, més tranquil potser; però, al cap i a la fi, com tants d'altres: per la seva gent, les seves places, els seus carrers... Els visitants curiosos, n'hi arriben molts, no obstant intueixen de seguida que Torrelavit té alguna cosa diferent i no paren fins a treure'n l'entrellat: **"L'actual terme de Torrelavit -explica en Pere- va néixer el 1920 quan Terrassola del Penedès i Lavit es van unir. És per això que ara tenim dues esglésies: la de Sant Marçal i la de Santa Maria, totes dues d'estil romànic. I dues festes majors: l'una, l'últim diumenge de gener i l'altra, el 15 d'agost. Si el pas del temps ens ho hagués permès, ara tindríem també dos magnífics castells. Des que els dos antics termes van unificar-se, l'Ajuntament de Terrassola va desaparèixer i l'únic que va esdevenir centre de govern municipal fou el de Lavit"**.

Des d'aquest consistori, la política econòmica que de sempre s'ha posat, més o menys, en pràctica ha estat la de "Confia en les subvencions però no en depenguis massa". **"Certament, ni la Generalitat ni la Diputació gairebé mai no ens han negat res; però, en general, aquesta filosofia ens ha funcionat molt bé i ens ha permès dur a terme, sense tenir deutes pendents amb ningú, força millores al poble. L'aigua corrent, l'enllumenat públic i, també, els carrers que s'han anat asfaltant, el poliesportiu, el casal d'avis i el de cultura. Fins i tot, els projectes que de cara al 97 ja tenim previst de tirar endavant perquè, tard o d'hora, les promeses electorals s'han de complir. Ben aviat, doncs, podem jugar a tennis, a la petanca o redescobrir el nostre poble tot passejant per una nova entrada al municipi"**.

És evident que per treure el millor partit dels diners només calen milions d'idees. Els de Torrelavit, que aquest any tenen 107 milions de pessetes de pressupost, estan molt satisfets perquè saben que d'idees a ells, no els en falten.

Pere Marimon Montserrat - Torrelavit - 1.176 hab. (l'Alt Penedès)